

Sygn. akt IV KZ 45/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **R.B.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 października 2020 r.
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt IV KO 66/20,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności,

p o s t a n o w i ł

zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

R.B. w dniu 8 czerwca 2020 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 sierpnia 2000 r., sygn. akt III K [...]. Wskazał, że podstawą wznowienia postępowania jest art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Postanowieniem z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt IV KO 66/20, Sąd Najwyższy, w trybie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku skazanego wobec jego oczywistej bezzasadności (k.: 2- 8 oraz 14 – 15 akt IV KO 66/20 Sądu Najwyższego).

Od tego postanowienia zażalenie w dniu 10 sierpnia 2020 r. wniósł R.B. Powołując się na tożsame okoliczności co we wniosku o wznowienie postępowania, skarżący wniósł o „uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania”. Orzeczeniem z dnia 1 października 2020 r., sygn. akt IV KZ 36/20, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie (k.: 2 – 4 oraz 10 – 11 akt IV KZ 36/20 Sądu Najwyższego).

Pismem z dnia 8 września 2020 r. skarżący uzupełnił argumentację przedstawioną w wyżej wskazanym zażaleniu. R.B. podniósł ponownie, że w sprawie istnieją przesłanki do wznowienia postępowania, albowiem złożone uprzednio wyjaśnienia nie powinny podlegać ocenie z uwagi na wyłączenie jego świadomości. Autor pisma zaznaczył też, że w sprawie ujawnił się nowy dowód z opinii biegłego psychologa, w której wyklucza się możliwość przemocy i okrucieństwa ze strony skazanego. Pismu temu nadano bieg procesowy, jako zażalenie na postanowienie w opisanej sprawie Sądu Najwyższego IV KO 66/20, tj. z dnia 22 lipca 2020 r. Sprawę zarejestrowano - jako odrębną - we właściwym repertorium (k.: 2 – 6 raz 10 akt IV KZ 45/20 Sądu Najwyższego).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Jak wynika z treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2020 r., sygn. akt IV KZ 36/20, orzekającego w instancji *ad quem*, zażalenie skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego w instancji *a quo*, a więc z dnia 22 lipca 2020 r., zostało już merytorycznie rozpoznane. Orzeczenie to jest prawomocne i nie podlega dalszemu zaskarżeniu. Skoro zaś pismo R.B. z dnia 8 września 2020 r. stanowi wyłącznie uzupełnienie wniesionego wcześniej środka zaskarżenia (zażalenia), przez ten sam podmiot - co zaznaczył sam skarżący, to w tej sytuacji należało tak przyjęte pismo wnioskodawcy, jako zażalenie, pozostawić bez rozpoznania. W zaistniałym układzie procesowym odniesienie się do pisma wnioskodawcy z dnia 8 września 2020 r. stało się bowiem bezprzedmiotowe, skoro objęta nim materia zaskarżenia została już prawomocnie rozstrzygnięta przez uprawniony organ (sąd odwoławczy w rozumieniu przepisu art. 545 § 3 zd. drugie k.p.k.) - por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2012 r., I KZP 14/12, OSNKW 2012, z.12, poz. 125.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w sentencji.

